

ning. Men hvis man derimod finder, at Loven har en ganske anden Hensigt, hvis det ikke er Lovens Hensigt at sikre Arbejderne mod Følgerne af Ulykkestilfælde, men hvis det kun er Lovens Hensigt at lægge en Byrde paa Næringsdrift, bliver det naturligvis en helt anden Sag. Saa kan det være rimeligt, at den, der ikke driver Mureri som Næringsdrift, siger: hvorfor skulde jeg det, det er ikke Lovens Hensigt, Lovens Hensigt er kun at lægge en Byrde paa Murermestrene. Men hvis det var Meningen, hvad jeg ikke tror, saa er det, jeg siger, at jeg for mit Bedkommende ikke kan gaa med til Loven. Jeg vilde ikke finde nogen som helst Grund til at lægge en Byrde over paa de næringsdrivende, som ikke hviler paa andre, og jeg vilde ikke finde nogen Grund til at lægge den paa en næringsdrivende, fordi han lader en Svend udføre Arbejde, som en anden kan lade samme Svend udføre, uden at han faar nogen Byrde deraf. Spørgsmaalet maa altsaa være, hvad Hensigten er med Loven, og hvis det er dens Hensigt at værne Arbejderne, maa virkelig den ikke-professionelle Arbejdsgiver finde sig i at bære samme Byrde som den professionelle. Det maa jeg altsaa holde paa, og hvad der bestemmer min Holdning, er navnlig dette, at vi ikke gennem denne Lov indføre noget, der faktisk maa blive en ny Næringskat og en ganske umotiveret Næringskat, men indføre noget, som er i Arbejdernes Interesse og derfor rammer alle dem, der benytte Arbejdere i visse Haandteringer ganske paa samme Maade, og som stiller baade By og Land ganske ens. Jeg indser nemlig ikke, hvilken Rimelighed eller hvilken Tanke der er i, at en Arbejder, der ligger og reparerer paa Taget af en eenetages Bygning i Købstæder og Handelspladser, skal for sig og sin Familie være døkket mod Følgerne af Ulykkestilfælde, medens det ikke skal være Tilfældet, naar den samme Arbejder er paa Arbejde ude paa Landet. Den Tanke forstaar jeg slet ikke, og jeg begriber ikke, at man gør et saadant Skel mellem By og Land. Jeg vilde kun forstaa det under den Forudsætning, som jeg ikke tør gaa ud fra, nemlig at Mødsætningen mellem Land og By kunde antage saadanne Former, at man vil sige, at paa en Ejer af en Bygning i Købstæderne kunde vi uden at genere os lægge Byrder, som vi ikke uden at genere os kunne lægge paa en Ejer af en Bygning paa Landet. Jeg tror dog ikke, at nogen tænker saaledes, og jeg vilde anse det for usforparligt at gøre det, men naar det ikke er Tilfældet, fattet jeg ikke den Forskel, man der vil opstille.

Formanden (Sofus Høgsbro): Maa jeg ikke gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ved 2den Behandling maa der egentlig ikke tales om et Lovforslag i Almindelighed, men kun om de enkelte Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag.

Wulff: Jeg har ikke nævnt Ændringsforslagene, men har ment at kunne forudskikke visse Bemærkninger, da de egentlig som Motivering ere knyttede til Ændringsforslagene, men jeg skal reite mig efter Formandens Anvisning. — Der er et af de paagældende Ændringsforslag, det, som er stillet af Mindretallet, der tilhører det moderate Parti her i Salen, hvis Grundtanke jeg udmærket kunde slutte mig til, thi Grundtanken er, som jeg forstod den, netop den, som jeg før har nævnet, at man ikke godt kan skabe en Forsikring for enkelte Klasser af Arbejdere, naar andre store Klasser af Arbejdere ikke ere forsikrede. Naar jeg ikke desto mindre ikke er gaaet med til Ændringsforslaget, er det, fordi den Maade, hvorpaa man vil sikre Landbrugets og Skovbrugets Arbejdere, adskiller sig saa væsentlig fra den Maade, hvorpaa man vil sikre Haandværkets. Jeg kan ikke gaa med til at skabe to forskellige Arter af Sikringer, den ene saaledes, at den lægges som en Byrde paa Taget, som, hvad jeg før kaldte det, en Næringskat, den anden saaledes, at den udredeg af Samsundet gennem Kommuneskatterne. Jeg vil ogsaa sige, at der for en saadan Forskel heller ikke er den Basis efter min Overbevisning, som skulde ligge i de forskellige Grader af Farlighed. Jeg føler mig nemlig overbevist om, at dersom vi havde en Statistik — og Udvalget erkender jo selv i sin Betænkning, at der ingen saadan findes — vilde den vise, at Landbruget hører til de farlige Erhverv her i Landet. Uden at komme nærmere ind paa Enkeltheder skal jeg henvisse til, at der i forrige Maaned gennem Flensborg Avis er offentliggjort en Statistik fra Sønderborg Amt, altsaa en Landsdel, der ligger os saa nær, som viser, at der for Landbrugets Bedkommende er et overordentlig stort Antal Ulykkestilfælde. Jeg tror altsaa, at man heller ikke i Erhvervenes Farlighed kunde retfærdiggøre en forskellig Behandling af disse Fag. I det hele taget hviler, tror jeg, Hypotesen om Massindriftens særlige Farlighed egentlig paa en Myte, og saa snart man undersøgte den statistisk, vilde den næppe støttes af Tallene.

Det var min Hensigt, at de Bemærkninger, jeg saaledes har forudskiftet, skulde være en Motivering af de Ændringsforslag,